

Finale NK Clubteams 13 september 2008 te Leeuwarden

Zondag 7 september was de voorronde te Heerde. Oorspronkelijk zou deze voorronde ook te Leeuwarden worden gespeeld, echter door miscommunicatie liep dit in de soep. De WTC wil bij deze Heerde bedanken dat de baan op korte termijn beschikbaar kon worden gesteld. Helaas voor Leeuwarden was het thuisvoordeel, nodig voor de strenger geworden kwalificatie-eisen voor de finaledag, hierdoor weg. Vorig jaar gingen 12 teams nog door, dit jaar waren dat er slechts 8. Ook mochten clubs zogeheten tweede teams inschrijven. Het wordt dan breder aan de top en lastig kwalificeren. Vorig jaar waren 423 slagen genoeg voor kwalificatie, nu was de grens 390 slagen. Goed om te zien dat de sport groeit en het niveau ook. Na 2 rondes op Heerde waren er verassingingen te vermelden. Oostwold was er dit keer niet bij, zouden ze C-weggetjes prefereren? Volgend jaar staan ze er hopelijk weer. Groningen I en II, Koekange I en II, Papendal I en II, thuis spelend team Heerde en Diepenheim kwalificeerden zich, terwijl voor Leeuwarden de zure 9^e plek was, wel op een duidelijk verschil van 10 slagen met plaats 8. De finaledag organiseren en zelf niet mogen spelen. Hm.

In de week voorafgaand aan de finale waren er enkele teams die de baan verkenden, altijd een mooie gelegenheid om een potje te spelen tegen de lokalen en zeker goed nazitten. Vaker doen! Papendal pakte het helemaal goed aan, de baan werd vrijdag uitvoerig verkend en de overnachting vond in Langweer plaats, waar Harald en Maurits klaverjasles kregen van Gerrit en Esther. Waar dachten zij aan toen zij de slaap gingen vatten? Het niet goed afseinen

of toch de verraderlijke greens, die geen vlakke vierkante meter kenden? Op de finaledag bleek het weer fantastisch, al was het eerste uur nog bewolkt. Al enkele dagen blies de wind uit het oosten, een in Leeuwarden vrij ongebruikelijk fenomeen. De zon scheen vanaf een uur of tien heerlijk, wat een gevoel gaf alsof het lente was en je voor het eerst buiten in je t-shirt en korte broek kon lopen. Baaneigenaar Wietse legde de laatste hand aan het maaien van de greens, die er voortreffelijk bijlagen. Het feest kon beginnen en de teams druppelden binnen. Wichert was er als eerste, een ontbijt in de vorm van een sigaar genietend. Koffie, thee, suikerbrood, het ging er goed in. Na het welkomstwoord konden de krachtmetingen beginnen. De nrs 1 en 8 van de kwalificatieronde te Heerde tegen elkaar, nr 2 tegen nr 7 enz. Steeds werd de ronde begonnen met de foursomes, gevolgd door de beslissende singles. Gezien de vaak lange holes (8 van 60+m), waarvan natuurlijk enkele tegen de wind, moest men vaak forceren, wat relatief veel shanks of mishits opleverde. Een drietje was vaak al genoeg voor de winst van de hole in de eerste ronde. Alleen Jos haalde in de eerste ronde de green van 15, alle anderen lagen te kort. aangezien de oneven holes over het algemeen de langere waren (7 van de 9 meer dan 60m) moest in een duo een goede longhitter zitten.

De Eerste ronde

Groningen I-Papendal I	6-0
Koekange I-Papendal II	4-2

Koekange II- Heerde
Groningen II-Diepenheim

5,5 -0,5
3-3, G II wint op saldo.

Groningen I(Rene Bloem, Jenno Wolters, Karl Bergh en Lennart Swennenhuis) tegen

Papendal I (Dennis Postelmans, John Guttridge, Harald Binnendijk en Maurits Rangkouw)

De foursome van Jenno en Rene tegen Dennis en John vloog voorbij. Rene had enkele dagen eerder het baanrecord aangescherpt tot 46 slagen, dus zijn vorm was goed. Zeker de samenwerking met Jenno liep gesmeerd, als ingespeeld koppel weten ze precies wat voor bal ze elkaar willen geven. Zij begonnen op hole

1, en na 7 holes stond het al 5 up. Hole 8 werd teruggewonnen door een birdie, 9 gehalveerd maar na hole 10 ging het snel en werden alle resterende holes gewonnen, resulterend in een 8&6 overwinning. John en Dennis, die nog niet de juiste vorm had, gingen met de staart tussen de benen terug naar het clubhuis.

Harald en Maurits deden het beter tegen Lennart en Karl, maar speelden een verloren wedstrijd. Begonnen op hole 3 was het op hole 9 al 3up voor Groningen. Het werd even 2, toen weer 3 op de lastige hole 13, weer 2 op 14, maar na de birdie op hole 16 van Karl was de weerstand gebroken.

De singles werden meteen na de foursomes gespeeld. Ook in deze ronde tussen Rene en Dennis was het een eenzijdig gevecht, al 4 up na 6 holes. Dennis pakte op 7 en 9, tegenwindse lange holes, nog wel 2 terug, maar 10 tm 14 waren op rij voor Rene in 6&4.

Jenno en John maakten er een spannende wedstrijd van. John kwam na een wisselend begin via winst op de smerig gestoken vlag op 11 en winst op 13 2up te staan. Jenno zag Rene het 3^e punt binnen halen en haalde op de lange tegenwindse hole 15, waar de green zelden werd gehaald, een punt terug, om via een mooie chip-in op 17 all square op 18 af te slaan. daar haalde hij de partij binnen en het vierde punt was daar.

Karl maakte op 11 en 12 het verschil naar 3up tegen Harald en won 3&2.

Lennart en Maurits halveerden vele holes, de birdies vielen niet echt en de op 13 gecreëerde 1up werd in de vervolgende holes vastgehouden. Een goed staaltje verdedigen bracht 1&0 met als totaal een 6-0 winst voor G1.

Koekange I(Rolf Kwant, Jan Tjihuis, Rinus Huberts, Jos Mentink) vs **Papendal II** (Peter Phoelich, Yorick Esser, Gerrit de Boer, Esther de Schiffart)

Jan en Rolf kenden een moeizame start, net als Peter en Yorick. De afslagen waren te vaak buiten de green of te ver van de vlag. Begonnen op 5 stond het na 15 nog a.s. Winst op 16, 17 en 1 zorgden voor de buffer die in stand bleef, 3&2. Dat Rolf nog niet op stoom was bleek uit zijn bewondering over Bloem's baanrecord van 46 van afgelopen dinsdag. Maar de dag zou nog lang blijken. Rinus en Jos begonnen op 7, waar Esther de lange afslagen op zich nam net

als Rinus, die elke ronde heerlijk over de bunker kwam en de vlag mooi aanviel. 12, blijkbaar een hole waar toch vaak een winnaar is, zorgde voor 2up. Op 18 en 1 draaide het momentum en werd het a.s. De helling van hole 4 waar een downhill putt wel het laatste is dat je wilt geven aan je maat, werd ook gewonnen en op 5 en 6 werd dat met verve verdedigd, 1&0 voor Gerrit en Esther.

De single tussen Rolf en Peter was een memorabele. Rolf vloog vanaf 3 uit de startblokken en stond na hole 11 5 up. Kat in het bakkie denkt de neutrale toeschouwer, en wie weet de gedachten van de mannen zelf op zo'n moment. Peter wint 12 en 13, Rolf 14, Peter 15, 17,18...hij wint ook hole 1 en maakt a.s met alleen hole 2 te spelen en..Rolf maakt zijn birdie en Peter mist. Wat moet dat lekker smaken voor Rolf en wat moet Peter toch voldaan zijn om een 5down nog terug te kunnen brengen, want hoeveel schudden niet de hand met nog 6 of 5 te gaan? Hoogstaand.

Yorick werd geïnspireerd door Peter's strijdbaarheid en vocht een mooi duel met Jan uit. De hele wedstrijd stond Yorick of 1up of het was a.s. Op de 18^e werd het uitgevochten en Yorick hield zijn voorsprong, een knappe 1&0.

Rinus en Gerrit waren ook zeer aan elkaar gewaagd. Begonnen op 7 was de eerste pannekoek voor Rinus op 8, maar Gerrit nam een 2up voorsprong na 12. Rinus won 13 en 14, later ook 18 en 1 en stond zelf weer 2up. Op zijn geliefde hole 4 pakte Gerrit 1 terug, op de lange meewinder 5 legde Rinus zijn bal goed neer en won daar met 2&1.

Voor Esther de schone taak om Jos te verslaan, echter die bleek op de 2^e 9 een hogere

versnel-
ling
te
hebbe-
n.
winst
op
11,12,
14,15,
17 en
18 de
ene
keer
danzij
birdie
s,
ander
e
keren
dankz
ij

bogey's van Esther resulteerden in een duidelijke 5&4 voor Jos.

Koekange II (Arvid Kippers, Koos Storm, Erik Jorritsma, Joep van Mourik) vs **Heerde** (Paul Martin, Gert Haas, Rob Mittendorff en Gillian Quanjer) Vermeld moet worden dat Heerde het helaas zonder zijn kopman Ralph Grinwis moest stellen, wat natuurlijk een aderlating voor het team was.

De foursomes begonnen hier ook furieus, Joep en Erik stonden na 3 holes 3up(begonnen op 16) en Paul en Gert na 5 holes ook 3up(begonnen op 14). Rob en Gilian knabbelde op hole 6 wat terug naar nog maar 1up, maar holes 7, met dat magnetische bunkertje, waar je ook via de bult nog in kunt belanden, was weer een prooi voor Joep en Erik. Via winst op 11 en 12 was de buit binnen met 4&3. Koos en Arvid knokten beter terug, via winst op holes 1,3,4 en 5 stonden zij 1up, maar Paul en Gert keerden het tij en pakten 6 en 7 weer. Tot aan hole 12 werd elke hole gedeeld, maar op 12, waar een goede stop vereist is voor een birdiekans, werd het all square en zo bleef het.

De singles volgden, Joep had een zware dobber aan Gillian, het schommelde tussen 2up voor Joep en 2up voor Gillian. Op hole 11, de korte welke tussen de bunkerknies moet worden aangespeeld om niet een ravijnputt over te houden en 12 sloeg Joep zijn slag en kwam hij 2up. Op 13 kwam hij goed weg en doordat Gillian 14 pakte moest hij nog zweten op 15 en 16, maar met 1&0 was de winst voor de Frysk om ûtens.

Paul was weer goed uit de startblokken tegen Arvid, stond na 13 2up, maar vanaf 14 won Arvid 4 holes op rij. 2&1.

Koos en Gert begonnen op 18. Op hole 5 stond het 1up voor Gert, maar winst op 6,7,9 en 10 zorgden voor de ommekeer. Gert sputterde nog even tegen op 11, maar winst op 12,13 en 14 waren duidelijk. 5&3 voor Koos.

Erik en Rob begonnen op 15. Hij kwam snel 2up, maar even snel was het weer a.s. hole 5,7 en 8 kantelden de strijd in het voordeel van Erik en je denkt dan, dat is klaar. Matchplay is echter een raar spelletje, en de glooiende greens van Leeuwarden zijn een uitdaging voor de speler die goed zijn positie kiest waar zijn bal het beste kan liggen na de afslag. Hole 9, 10 en 11 pakt Rob weer, dus a.s. Hole 10 is ook een loeder van een green, voor de ongeletterde speler een kwelling. Erik pakt de winst op 12 en 13 en wint sterk met 2&0.

Groningen II (Renze Hasper, Ton Duzink, Rob van Zijl, Robin de Grooth) vs Diepenheim (Wichert Droppers, Jasper Mannes, Koen Jansen, Sietse Lever)

Renze en Ton begonnen op 10 tegen Wichert en Jasper. 14 was een prooi voor Diepenheim, 16 en 17 gingen weer naar Groningen. Na hole 5 was het 2up voor Renze en Ton, echter 6 en 7 werden alsnog gepakt door Wichert en Jasper. Op 8 en ook de lastige lange hole 9 van 67 m bleven miraculeuze putts uit, waardoor gehalveerd werd. Het tweede foursome Rob en Robin tegen Koen en Sietse was al even spannend. Rob en Robin kwamen snel 3up, maar door winst op 17 en 2 was de voorsprong geslonken tot 1 hole. Na verlies op 3, maar winst op 4,5 en 7 kwamen Koen en Sietse voorbij en het is altijd lekker wanneer je een tijd lang achter staat, en dat dan meer dan goedmaakt. Hoe gaan de Robben er mee om? Ze halveren 8 en winnen 9. Op 10 en 11 gebeurt niets meer en ook deze partij wordt gehalveerd. Dit belooft moois voor de singles. Op het moment dat de singles hier begonnen, kwam Bloem alweer binnen lopen. Renze tegen Wichert was een wedstrijd waar Renze meteen het heft in handen had. 2up na 5, 3up na 9, dat zag er goed uit. Maar Wichert had nog een remonte, won 11 en 12 en het was weer spannend. Op hole 13 won Renze weer. Nam Wichert te veel risico en sloeg hij met de wind mee over de rug heen het water in? Of hield hij te veel in en belandde hij in de bunker? Of lagen ze beide op de green en maakte Renze zijn putt wel en miste Wichert? U kunt het ze vragen. Die hole was de nekslag voor Wichert, Renze won 15 en 16 en dus 4&2.

Ton en Jasper maakten er ook een rare partij van. Ton won 7 tm 9 en kwam 4up, Jasper net zo gemakkelijk 10 tm 12 en het was nog maar 1up voor Ton. Winst op 15 zou toch een beslissend gat moeten slaan, 2up. Maar Jasper vermande zich, pakte 16 en 17 en maakte all square. De

18° moest de beslissing brengen. Was Ton gedesillustioneerd en zag hij de nakende nederlaag aan de horizon? Verweet hij zich dat de partij al lang en breed in de tas had moeten zijn? De vlag achter de bunker en wat is wijsheid, in de kuil van de green of voor de vlag? Jasper bleef het koelst en won op de 18°, terwijl hij nooit had voorgestaan. 1&0.

Robin en Sietse

begonnen op 18, Robin kwam snel 2up maar na winst op 6 en 7 was het weer a.s. Sietse pakte op 13 en 14 de voorsprong. Grote klasse van Robin dat hij 15 wel terug wist te pakken, maar op 16 en 17 lukte dat niet en het werd 1&0 voor Sietse.

Rob en Koen startten ook op 18. Rob pakte deze meteen, en ook 2 middels een birdie voor hem. Na winst op 9 en 10 was het gat 3up voor Rob. Koen kon geen vuist meer maken, ook 13 en 14 waren voor Rob die met 5&3 wist te winnen. De eerste ronde zat erop, het niveau liet nog te wensen over, maar de baan was inmiddels bekend en ook de hier en daar zeer moeilijk gestoken vlaggen waren in de grijze cellen verankerd. Het gebruikelijke geklaag over wind, de lange afstanden, alles werd besproken tijdens de lunch, die er goed in ging. Groningen en Koekange zouden het A-kampioenschap betwisten dmv de mooie partijen Groningen I-Koekange II en Koekange I-Groningen II.. Te verwachten is dan de finale tussen beide eerste teams en de strijd om het brons tussen de beide tweede teams, maar je weet maar nooit. Het feit dat je in het tweede team speelt kan motiverend werken en extra geldingsdrang oproepen. Het B-kampioenschap leverde ontmoetingen op tussen Papendal I en Heerde en Diepenheim tegen Papendal II.

De Halve Finales, A-NK

Groningen I vs Koekange II. Groningen had dezelfde tweetallen in de foursomes, echter de plaatsen voor de singles waren verwisseld. Koekange II bleef ongewijzigd. De foursomes gingen los. Rene en Jenno tegen Arvid en Koos op hole 1. Winst op 3,4,5 en 7 zorgden voor een ruime voorsprong. 11 en 15 werden teruggepakt, maar een goede afslag op 17 van Rene zorgde voor de winst en 3&1. Hole 17 stond ook wel zo smerig gestoken, dat de afslag heel precies rechtsonder de vlag moest worden aangespeeld, maar goed, 4 meter ervoor zit een bunker en het is toch 67 meter...erg lastig dus. Erik en Joep startten op 3 tegen Lennart en Karl. Op papier een overwinning voor Karl en Lennart, die de maandag nog getraind hadden. 4 werd gewonnen, 5 was voor Erik en Joep. Zo ging het gelijk op, 10 was voor Joep en Erik, 12 voor Karl en Lennart, 14 weer voor Joep en Erik en daar was het a.s. Dan komen de holes waar verschillen kunnen worden gemaakt, die gingen echter allen gelijk op, behalve de

makkelijke 16, waar wel een birdie gemaakt moet zijn. Door winst op hole 1 wonnen Erik en Joep verassend met 2&1. Een tussenstand van 1-1 na de foursomes, alles open dus.

De singles brandden los, en de telefoon kwam er later aan te pas.

Karl, kersvers Nederlands Kampioen matchplay tegen Joep. Ze startten op 10, Karl kwam op 14 al 3up, maar Joep, die op Leeuwarden net zo gemakkelijk birdies als bogey's maakt, vocht zich sterk terug in de wedstrijd, pakte de korte holes 16,1 en 2 en het was weer a.s. Wat dit met Karl deed moet men hem vragen, maar 3,4, en 5 waren alle voor hem en binnen 3 holes was a.s weer 3up. Zo bleef het, Karl won met 3&2.

Lennart kon maar niet

wegkomen bij Erik, sterker nog,

door winst op 10 en 11 kwam Erik 1up. Dit poetste Lennart weer weg op 13, maar een hole later pakte Erik m weer. Hole 14 was nu een heerlijke hole, vol in de wind en een green als het plateau van een bolhoed. Je wilt er niet achter liggen, maar dankzij die wind gebeurt dat niet. Bloem was ondertussen een 3up voorsprong tegen Koos aan het verliezen, dus Lennart moest er aan trekken voor de Groningers. Op 15,16 en 17 lukte het niet, de afslagen waren niet zo scherp als ze kunnen zijn. Nog een laatste kans op 18 voor een mogelijk belangrijk half punt...De wedstrijdleiding stond fluisterend aan de telefoon en zag niet hoe het gebeurde, maar gaf de boodschap door aan Jenno en Arvid, en Koos en Rene. Lennart pakte 18, all square. Rene stond na 6 al 3up, maar Koos had eerder in de week al laten zien dat hij een bijter is, door een locale speler een lesje in terugkomen te geven. Hij pakte 7 en 9. op 11 kon hij a.s komen, Rene lag achter de vlag voor een downhill chip, terwijl Koos achterop middengreen lag. Rene's chip had rechts van vlag moeten zijn voor een zekere 3, nu zag hij het witte monster anderhalve meter naar onderen rollen. Koos mocht alles doen, behalve te zacht putten. U raadt het al...te zacht, de bal rolde terug, tot ergens naast Rene. Beiden een uphill putt, en beiden mis! Moet je dan blij zijn dat je met een bogey de hole deelt, moet je balen de gemiste kans? Wat gaat er door het hoofd? Koos legt de bal op 12 buiten de green, maar chipt heerlijk en birdie. Op 13 en 14 hetzelfde met een 5m putt. Hij vergeet zijn knie en maakt een vreugdesprong. Rene moet diep in zijn innerlijk graven, maar de afslagen zijn er niet meer. Op 16 krijgt hij een kans, want Koos heeft een slechte afslag, helaas voor Rene is die van hem nog slechter, en dan verdient je het ook niet. Koos wint met 3&2.

Bij Jenno en Arvid, was het ook spannend. Als laatsten van hun teams gingen zij over de baan, in de wetenschap dat hun wedstrijd beslissend kon zijn. Wie de punten heeft meegeteld, weet dat de stand na 5 wedstrijden 2½ -2½ is. Jenno staat niet goed af te slaan, komt in het begin achter en kan zijn stokken wel doormidden bijten. In het begin van de 2^e 9 komt hij terug, want het Moet met een hoofdletter. Na 16 staat hij 1down. Het gereken langs de kant geeft aan dat voor Groningen halveren genoeg is, want de onderlinge resultaten zijn beter. Nog 2 kansen dus voor Jenno om 1 hole terug te winnen. Op 17 een beste afslag en hij wint, of het nu met een birdie of par is daar laat mijn geheugen mij in de steek, vergiffenis daarvoor. Op de alles beslissende 18 moet Jenno dus delen en Arvid moet winnen. Jenno slaat af, raakt de bal niet lekker en vermaant zichzelf. Kalf! De schade valt echter mee, de bal komt op de green, rechts van de vlag, 5m putt. Arvid gaat voor de vlag, slaat 4 meter voorbij de

vlag om maar niet in de bunker te liggen. Jenno met de lastige uphillputt, geef de hole geen echte kans en mag oppakken voor par. Was het op safe spelen? Joep fluistert Arvid voor de zekerheid nog maar eens in dat hij zijn putt *moet* maken, dus een kans geven. Toeschouwers en spelers houden de adem in. Arvid jongen, dit kan je moment zijn!! Blijf kalm, techniek, geef m een kans...pok....enplok, het heerlijke geluid van een bal die valt...Alles wat Koekange is schreeuwt, zingt, danst en juicht, goede verliezers Groningen complimenteren de koning van de dag met zijn briljante putt en Koekange II plaatst zich voor de finale.

Tweede Halve Finale A-NK

Koekange I-Groningen II

De verwachting was dat Koekange I zich zou plaatsen ten koste van Groningen II. Bij Groningen II werden de koppels gewijzigd, Renze en Rob tegen Rolf en Jan. De start is op 5, hole 7 en 8 worden gewonnen, 2up. Na 10 3up, Jan en Rolf spelen stukken beter dan tijdens de eerste foursome. Renze en Rob winnen 1 nog, maar 2 is voor Rolf en Jan, dankzij een birdieputt van Jan. Daarmee is de partij voorbij met 3&2. Dit was de foursome waar Groningen zijn zinnen op had gezet. Dat Robin en Ton van Jos en Rinus zouden winnen zou als een mirakel worden gezien. Ze paktten echter wel meteen de beginhole 7. Het bleken pannekoekjes, want 5 holes later stonden Jos en Rinus 4up. Nadat ook 16 en 18 voor Koekange waren, was het helemaal gelopen koers. Met 6&4 brachten de ervaren rotten de partij naar het clubhuis. Als je zo dik de foursome wint, sta je ook al mentaal voor in de singles.

Ton speelde tegen Jos en hij kon niet herstellen. Weken, maandenlang raak je de ballen redelijk tot goed, en dan is ie er: De shank...Ton Dushank dus. Jos kreeg hierdoor vele holes cadeau en na 7&5 was de lijdensweg ten einde.

Rinus en Robin gingen al even snel door de baan heen. Te veel respect voor de oude meester? Als je meesterlijk speelt verdien je het ook. 5&4 voor Rinus en het is al klaar.

Jan wilde natuurlijk niet nog eens verliezen en de afslagen kwamen er beter en beter op. Met 3&2 wist hij van Rob te winnen.

Renze en Rolf speelden een wedstrijd om de eer, want ook al is het 5-0 in de tussenstand, je wilt niet verliezen, nee, je wilt juist winnen. Aangezien beide heren het even graag wilden, werd het een gelijkspel. 5 ½ -0, ½ voor Koekange.

De finale van het A-kampioenschap werd dus een Clubonderonsje en hetzelfde gold voor de strijd om het brons.

Halve finales B-NK

Papendal II- Diepenheim

Diepenheim had ook de koppels verwisseld. Sietse en Jasper speelden nu samen tegen Peter en Yorick. Begonnen op 14 wonnen ze de eerste 4 holes. Ze hadden ook een meer dan verdienstelijke eerste ronde op zitten en die vorm werd meegenomen. Op 18, 2 en 3 deed Diepenheim wat terug, maar hole 4 was weer voor Peter en Yorick. Hole 4 is zo'n hole waar de afslag zo belangrijk is, want een downhill putt betekent vaak een 4. Voor een strokeplaytoernooi zou je de vlaggen te moeilijk gestoken kunnen vinden, voor een matchplaytoernooi is het juist een uitdaging voor de geest en de mentale weerbaarheid om soms veilige oplossingen te bedenken. Schaken op de baan. Hole 7 werd door Sietse en Jasper gewonnen, maar ineens taptten Peter en Yorick uit een ander vat. 8 birdie, 10 gewonnen en op

11 viel het doek met 4&2. In hun tweede foursome begonnen Gerrit en Esther op 16 tegen Wichert en Koen sterk en het was net zo snel 2 up als dat het weer gelijk stond. Zo ging het door tot hole 5, de eerste die gedeeld werd. Na hole 9 was het 1up voor Gerrit en Esther. Op 13 pakt ze weer 1, dus 2up met 2 te spelen. Wichert en Koen deden het enige juiste en

pakten 14, maar Esther had de lange klappen goed op orde en mede daardoor werd de laatste hole gewonnen, 2&0. 2-0 voor Papendal II uit de foursomes, dat gaf een kick. Yorick en Jasper begonnen op 10, op 18 kwam hij weer 1up na achterstand en ineens brak het bij Jasper of kwamen goed verborgen talenten bij Yorick

weer boven, want hij won 2,3,4 en 5 en won 5&4. Peter en Sietse startten op 13 die Sietse won.

Peter pakte snel een voorsprong via 14,15 en 18 en op de eerste 9 was het steeds 1up en dan weer 2up. Na de winst van 9 consolideerde Peter en won hij 2&1.

Wichert was blijkbaar getergd door het verlies van de foursome, want hij liet niets over van Gerrit, na 6 holes 6up. Dit hield hij vast en met 7&6 was het heel snel gebeurd.

Esther en Koen hadden een scherpe strijd, tot aan 16 a.s. Op haar favoriete hole 17 pakte een voorsprong en op de slothole won ze er nog 1, want Koen moest wel risico nemen. Dus 2&0 wat een totaalstand van 5-1 voor Papendal II maakte.

Tweede Halve Finale B-NK

Papendal I- Heerde

De foursomes gingen hier ook richting Papendal. Meteen een ruime voorsprong in beide partijen van 4up na 7 holes en je had ook niet het gevoel dat het nog zou kantelen. Rob liep meer fore te roepen dan dat hij recht sloeg. Hij zal de bossen hebben gemist, want dan moet je wel rechtdoor slaan. Hij baalde er onzichtbaar van, je wilt graag je steentje bijdragen en als dat niet lukt is dat vervelend. Met 4&3 en 5&3 stond Papendal I 2-0 voor na de foursomes. Harald tegen Rob gaf hetzelfde beeld, een snelle 5&4 voor Harald.

Gillian en Maurits maakten er meer een wedstrijd van. Tegen Joep verkocht ze haar huid ook al duur en Maurits, die na winst op 4,8 en 9 3up stond, dacht waarschijnlijk al aan de Langweerse nachten met bier en vertier. Gillian zorgde ervoor dat hij weer in de werkelijkheid terugkwam, want na hole 13 stond ze 1up. Maurits pakte 18, 1 en 2 won hij toch met 3&1.

Paul tegen Dennis was na een goede start van Dennis toch voor Paul, tussen 4 en 10 pakte hij 6 holes en won hij 4&3.

Gert had wat last van oude of nieuwe blessures en speelde tegen John. Hij startte ook goed, won 1 en 2 met birdies, maar John pakte 3,4, 7,8 en 9 en dat gaf Gert een knauw. Na 13 en 14 was het gedaan, 5&3. Eindstand 5-1 voor Papendal., wat ook hier een Papendals onderonsje

betekende voor de finale van het B-NK. Heerde en Diepenheim mochten vechten om het brons.

Dat tweede teams mee mochten doen was iets nieuws in het format en het is merkwaardig dat je dus slotrondes hebt in een NK-Clubteams van Groningen I en II, Koekange I en II en als klap op de vuurpijl ook nog Papendal I en II. Opmerkingen als: "nu naar huis en dan kunnen we het daar verder wel uitvechten" waren niet van de lucht. Moet je het willen dat een NK finale mogelijk tussen tweede teams wordt uitgevochten? Het maakt het niveau wel hoger, en zodoende kunnen goede spelers die op hun vereniging nog betere boven zich hebben wel spelen. Dan is het aan de andere verenigingen om beter te worden. Het moeten spelen tegen elkaar, behalve dan Heerde en Diepenheim, haalde wel de angel uit het toernooi. Groningen was gekomen voor goud en liep de onderlinge wedstrijd professioneel uit, maar het smaakte wel naar een verplicht nummer, wat ook zeer te begrijpen viel.

Allereerst Heerde tegen Diepenheim om het brons van het B-NK.

De foursomes waren beide eenrichtingsverkeer, met 5&4 en 6&5 voor Diepenheim was er geen spanning. Wichert was in zijn single tegen Gert, die inviel voor Paul oppermachtig, verloor geen hole en Gert had het wel gehad. 9&7. Gillian moest het afleggen tegen Koen met 3&2 en Geja viel in voor Gert, maar moest opgeven. De kaart van Rob was onvindbaar, wellicht opgegeten? 6-0 voor Diepenheim was duidelijk. Brons welverdiend.

Finale B-NK

Papendal I-Papendal II

De finale van het B-NK tussen Papendal I en II was verassend, want Papendal II pakte beide foursomes en wel met 6&4 en 4&3. De singles dan, Dennis tegen Esther ging 10 holes gelijk op, en ineens was Dennis wegens liep Esther weg naar 4&3. Foursomepartner Gerrit, die al een oorwassing kreeg van Wichert, werd nu in 11 holes gemarteld door John, die met 9&7 won de eer hoogheld. Harald en Yorick vochten een mooi duel uit, Yorick had nog slechts 1 foursome verloren tegen niet de minsten, Harald wilde nog wel wat goedmaken. Om en om ging het, uiteindelijk won Yorick met 1&0. Maurits won knap met 3&2 van Peter, hij stond 5up na 9

holes en nu kon Peter geen comeback meer maken. Zodoende kon Papendal II zich tot winnaar van het B-NK kronen dankzij een 4-2 overwinning.

3^e/4^e plaats A-NK

Groningen I-Groningen II

Groningen I en Groningen II begonnen op 5 en 7 met de foursomes. Lennart en Karl liepen snel ruim uit naar wel 4up, maar 3 holes op rij maakten het nog spannend. Winst op hole 1 zorgde voor een 2&1 tegen de weer wat herstelde Ton die met Rob liep.

Renze en Robin verloren het op de tweede 9 van Rene en Jenno, konden zelf alleen hole 16 winnen en 3&2 voor Groningen I. Meteen door met de singles. De spelers wisten zelf al wat de uitslag zou worden en dat haalde het vuur er uit. Een ronde lopen zonder inspiratie of aspiratie is een verloren ronde, ook al win je dan.

Karl tegen Ton was een formaliteit met 5&4, Jenno tegen Renze ging met 3&1 naar Jenno, Rene won van Robin en alleen Rob wist een punt binnen te slepen tegen Lennart, die niet met tevredenheid op dit toernooi kon terugkijken, want te veel wedstrijden werden verloren. 5-1 en een derde plaats voor Groningen. Zou de finale dan wel spannend worden? Niemand die het verwachtte, de wetten van sport schrijven het voor. De euforie van de onverwachte winst op de toppers uit Groningen, de volle concentratie die dat had gevergd en het compleet laten gaan van je blijdschap en dan een half uur later weer de baan op om te gaan voor het Nederlands Kampioenschap, is dat op te brengen?

Finale A-NK

Koekange I-Koekange II

De teams waren ongewijzigd begonnen aan de foursomes en Jan en Rolf tegen Koos en Arvid ging snel, te snel, want Jan en Rolf speelden geheel onbevangen hun meest ontspannen spel, waar het met Koos en Arvis niet wilde vloten. Na 9 holes al 6up...Hole 13 en 14 werden nog gewonnen, maar met 4&3 was het duidelijk. 1-0 voor Koekange I. Ondanks de aanwezigheid van geluksbrenger Douwe konden Joep en Erik net zo weinig inbrengen tegen Rinus en Jos. Joep speelde niet goed, Erik kon het ook niet doen en wat speelt het dan lekker wanneer je voorstaat en bezig bent het gestelde doel binnen te halen. Ook hier 5up na 10 holes, even tegensputteren tot 3up, maar uiteindelijk met 5&3 winst voor Rinus en Jos. 2-0 na de foursomes en met zulke dikke uitslagen is 3-3 genoeg.

Rolf en Arvid gingen als eerste de baan in, op volgorde van invullen op de spelerslijst. Arvid gaf goed partij, men wist ook dat na de foursomes niet nog de singles ook gespeeld moesten worden als zijnde schapen die de gang naar het slachthuis accepteerden. Enig eerherstel was op zijn plaats, en daar werd nog eenmaal voor gegraven. Maar tegen Rolf die de baan heeft leren kennen is ook voor Arvid geen kruid gewassen. Had hij de Rolf van de eerste ochtendpartijen getroffen, hij had een kans gemaakt. Nu was het steeds wat meer naar Rolf, en met 4&2 was het derde punt binnen.

Koos en Jan gingen vrolijk door tot aan de 18^e, waar Joep, die na de foursome nog een ijzer-9 uit de auto had geplukt, op hole 14 de hand van Jos moest schudden. Jos was stabiel als altijd en werd niet getest door Joep, die te veel putts miste. Dwingt Jos het af? Hij is een door de wol geverfde matchplayer, dat bewees hij eens te meer vandaag.

Rinus en Erik stonden a.s. op 8, maar toen vloog Rinus weg, de gunstige berichten om hem heen werkten stimulerend blijkbaar. 9,10,11 en 12 won hij, 4up. Erik snoepte er 2 af op 13 en 14, maar 15 en 16 waren weer voor Rinus, die won met 4&2.

Koos en Jan maakten er een partij van als Renze en Rolf eerder. Ook al sta je 5-0 voor of achter, de wedstrijd is te mooi, de tegenstander te goed en daardoor krijg je puurheid in de strijd. Man tegen man, afslag en putts om te winnen of juist verdedigend erbij om de ander te verleiden tot het nemen van te veel risico? Op 18 lagen ze beiden op de green voor 4m. Rinus fluisterde dat het oppakken van de ballen ook een gepast gebaar kon zijn om te halveren, maar de mannen waagden een poging en beiden misten, dus gehalveerd en met een onaantastbare 5 ½ -0 ½ was Koekange I Nederlands Kampioen Clubteams geworden en de winnaars van het zilver waren net zo blij. Onttroond kampioen Groningen was 1 putt verwijderd van die finale en moest genoegen nemen met brons. Natuurlijk zou door alle mentale invloeden een strijd tussen Groningen I en Koekange I een meer gelijkopgaande zijn geweest. Ook was de strijd om het brons dan waarschijnlijk leuker geweest, want dan speel je niet tegen clubleden. Achteraf kijken. Gelukkig is het allemaal niet te regisseren, want het is sport. En is sport is de bal rond. Op deze dag zat het hoogtepunt in de halve finale. De prijzen zijn uitgereikt, elke

prijswinnaar kreeg nog een Sonnema mee voor onderweg en de foto's gaan in de digitale plakboeken. Als WTC Leeuwarden hebben wij genoten. We kunnen terugkijken op een geslaagd toernooi, waar we, zeker zonder Rolf Mulder, nog wat onervaren in het organiseren zijn. Arti had alles prima voor elkaar en er is geen reden geweest de referee erbij te halen. Dan ben je als WTC

tevreden met een mooi toernooi op een mooie dag. We zijn nog een jonge baan, maar we vinden onze wegen al wel op NRT's. Het is mooi de mensen beter te leren kennen in de dagen voorafgaand aan de wedstrijd en tijdens het toernooi zelf. Het is een stukje rijden (op een lege weg) en andersom ook, maar bezoeken zijn zeker de moeite waard.

Namens de WTC,

Jasper Meinema